

עפ"ת 24752/04/16 - רן גידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 24752/04/16 גידה רן נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופטת דבורה עטר
מעוררים רן גידה
נגד מדינת ישראל
משיבים

ההחלטה

1. לפני בקשה להורות על עיכוב ביצוע רכיב הפסילה אשר הוטלה על המבוקש במסגרת פסק דין של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה בתת"ע 7460-05-14 עד להכרעה בערעור שהוגש על פסק הדין (להלן: "הבקשה")
2. המבוקש הורשע, לאחר שמייעת הראיות, בהניגה בשכרות ונגזרה עליו בין היתר רכיבי העונשה, פסילה לתקופה של 24 חודשים.
3. ב"כ המבוקש עתר לבית המשפט לבקשתו לבקשתו לשם מניעת נזק בלתי הפיך לאור סיכון הערעור להתקבל.
4. ב"כ המשיבה טען מנגד כי סיכון הערעור להתקבל קלושים, הן בהיבט של הכרעת הדין והן בהיבט של גזר הדין ועל כן אין לסתות מן הכלל על פי יש לרצות את הפסילה באופן מיידי.
5. בבש"פ 5699/13 מорן בן לולו קפלן נ' מדינת ישראל (23.8.2013) פורטו אמות המידה להכרעה בשאלת עיכוב ביצוע עונש בכלל ורכיב הפסילה בפרט:

"...כידוע, אמות המידה לבחינות בקשה לעיכוב ביצוע עונש נקבעו בבית משפט זה בע"פ 111/99א שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שורץ). בהתאם להלכת שורץ, נקודת המוצא הינה כי עונש שהשיטה הערכאה הדינונית על נאשם יבוצע באופן מיידי. זאת, מפאת האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של הדין הפלילי ומטעמים של שמירה על שלום הציבור ואמון הציבור

עמוד 1

ברשות האכיפה. עם זאת, לבית המשפט שיקול דעת האם להורות על עיכוב ביצוע העונש. בין השיקולים שעשוים להצדיק עיכוב ביצוע מנויים סיכומי הערעור, משך ריצוי העונש (אם ריצויו באופן מיידי עשוי ליתר את שמיית הערעור), חומרת העבירות והשלכותיה על מסוכנות הנאשם וכן שיקולים הקשורים לנسبותיו האישיות של הנאשם.

אמות מידה אלה אמנים נקבעו לעניין בקשה לעיכוב ביצוע של עונש מאסר ארן החולן, בשינויים המחייבים, גם לעניין בקשה לעיכוב ביצוע של פסילה מקבלת או חזקת רישיון נהיגה. בהקשר זה נקבע בפסקתנו כי בבקשתה מן הסוג האחרון נעה נקודת האיזון באופן משמעותי לכיוון ריצוי העונש באופן מיידי, וזאת בהתחשב בכך שהפגיעה הנגרמת לנאשם כתוצאה שלילת רישיון נהיגה קטנה בשילוחו חרוטה באמצעות עונש מאסר [ראו: ע"פ 2946/06 ויסמן נ' מדינת ישראל פiska 3 (6.4.2006); עניין פרל, בפסקה 12]."

ובענינו, לאחר שנתי דעתி לסך כל הטיעונים וشكلתי את מכלול השיקולים, לא מצאתי כי יש מקום לסתות מן הכלל לפיו יש להעדיף את האינטרס הציבורי שבacus מידה של פסק הדין וביתר שאת בעת שבהיבט הפסילה עסקין ודין הבקשה להידוחות, כפי שיפורט עתה.

על המבוקש, אשר הורשע בגין נהיגה בשכרות, הוטלה פסילה למשך 24 חודשים, הכוללת הפעלה בחופף של פסילה על תנאי שהוטלה עליו בגין הרשעה קודמת נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

הערעור קבוע למועד קרוב ועל כן ובשים לב למשך הפסילה, לא יהא בריצוי הפסילה באופן מיידי כדי ליתרו.

הmboksh מערער גם על עצם הרשותו ונניין זה יבחן לגופו במסגרת הערעור. ואולם, לא מצאתי, בשלב זה, כי סיכומי הערעור גבוהים במידה כזו שתטה את הקפ, לעבר עיכוב ביצועו של עונש הפסילה.

לאור סך כל האמור לעיל, אני מורה על דחיתת הבקשה.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 04 במאי 2016, בהעדר הצדדים.